Recensie: Blok-Bloc ****

Blok-Bloc Linkeroever
zondag 5 oktober 2025

foto © Laika

Recensie:
Als ik denk aan wat Linkeroever op cultureel vlak betekent voor Antwerpen dan kom ik spontaan uit op Klassiek aan de Schelde, Live is live en het driedaags podiumfestival Blok-Bloc. En dan hebben we het zowat gehad tenzij ik iets over het hoofd zie. Het zegt veel over het district en het cultuurbeleid daar. Dit jaar kampte Blok-Bloc helaas met noodweer. Door de felle rukwinden zag de organisatie er niets anders op dan de volledige zaterdagprogrammatie te annuleren. Maar wie er op zondag bij was, zag dat het goed was en ook dat Bruist!, het festival dat FroeFroe tegelijkertijd organiseerde op dezelfde locatie, omwille van de hoge interactiviteit en speelsheid met het publiek, complementair is aan dat van Laika.

Ook FroeFroe zag zich overigens door de wind op zondag genoodzaakt om het een en ander te annuleren. Geen voorstelling van Oefo dus en ook de GaGa Garrousel bleef bijvoorbeeld op stal. Ik zag twee festivaldagen waar ik naartoe zou gaan herleid tot één en probeerde het maximum eruit te halen. Wist ik veel dat ik uiteindelijk met de mooiste voorstelling van het festival zou beginnen.
Want dat is Over Night ????1/2 van Patricia Goemaere en Laika absoluut. Op de negende verdieping van appartementsgebouw 45, beleefden we een bijzonder intieme voorstelling die je helemaal tot rust maakt, die je via video weet te verbinden met de bewoners van het gebouw, en vooral laat inzien dat je lang niet de enige bent die soms met een bonkende motor die stevig tekeer gaat in je hoofd moeite hebt om in slaap te vallen.
Verstillend, poëtisch en relaxerend, zo bracht Goemaere Over Night, waarbij ze ons in een mum van tijd een huiselijk gevoel bezorgde. We deden onze jassen uit, hingen die met onze smartphone in vliegtuigstand erin aan de kapstok, deden onze schoenen uit, kregen een dekentje of een knuffel als we dat wilden en mochten dan vertellen, of we het laken naar ons toetrekken, veel ruimte nodig hebben in bed, op onze zij, rug dan wel op de buik slapen, snurken, blazen, of stiekem nog veel te lang naar onze smartphone turen voor we gaan slapen ...
Opvallend was hoe ze erin slaagde om iedereen te betrekken, open te laten vertellen en in geen tijd tot rust te brengen in deze gejaagde tijden. Eerst door ons te verwelkomen in een ruimte waarin we verticaal – jawel je leest het goed! – mochten gaan liggen terwijl een herfstblaadje zweefde over enkele theelichtjes, we rustgevende muziek op de achtergrond en een prachtige tekst te horen kregen. Daarna mochten we even "gaan slapen", getuigenissen van bewoners bekijken die op het plafond geprojecteerd werden, en zien hoe zij hun ogen sloten. Op het einde gingen die open en wat opviel was dat hun gelukzalige glimlach helemaal

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

gelijk viel met de onze. Zeker, 'gewekt worden' na 30 minuten tot rust komen, het had gerust wat langer mogen duren. Maar wat hebben we hier zo hard van genoten! Over Night zorgt voor een intens mooie intieme huiselijke beleving.

Groter kon het contrast met WIER ???? niet zijn. Eerst en vooral omdat ik me moest haasten naar deze 'lezing' want de groep toeschouwers was al vertrokken. Maar vooral ook door het wat hyper, chaotische en bijzonder enthousiaste spel van Laura François als onderzoekster Nori en Sofie Joan Wouters als strandjutter Dulse. Dat stak wel heel erg af tegenover de rust van Patricia Goemaere in Over Night.

Maar dat enthousiasme van het duo rond wieren en algen werkte dan weer zo ontzettend aanstekelijk dat de twee in geen tijd het publiek, en ook de allerjongsten, op hun hand kregen. In mijn groepje zat een meisje dat enkele jaren jonger was dan de leeftijdsaanduiding 8+, toch bleef ze ook al werd het soms bijzonder technisch, geboeid bij de les.

Zo kregen we onder andere te horen dat er bruin-, rood-, blauw- en groenwieren bestaan. En dat je die net als zeesla kan eten. Ok, als je die vindt in de zee en zo gaat opeten, smaken ze niet lekker. Maar je kan er wel wat mee in de keuken mits je andere ingrediënten toevoegt. Zo kregen we een zeewierzoetje of amuse-bouche zoals Dulse het graag noemt als proevertje voorgeschoteld. Als chef-kok pakt ze graag uit met zo'n dure chique klinkende woorden omdat dat bon ton is in het wereldje. Zo gaf ze mee dat haar collega's een schil van een citroen in het vakjargon een 'zeste' noemen.

Tijdens WIER zagen we de magie van lichtgevende zeevonk, leerden we dat roodwier gebruikt wordt als plantaardig bindmiddel in plaats van gelatine voor bijvoorbeeld slagroom of chocomousse, en deed het duo ook even het ontstaan van leven op aarde uit de doeken via de oerzee en de eerste microalgen die in staat waren CO2 om te zetten in zuurstof waardoor de aarde leefbaar werd.

In zekere zin kan je zeggen dat onze verre voorouders wieren waren. Als we zeewier zouden eten, zouden er meer wieren geteeld worden, en er zo meer zuurstof op onze planeet komen, wat als je rekening houdt met het feit dat een wier 5 centimeter per dag groeit, de opwarming van de aarde en de verzuring van de zeeën kan tegengaan. Want die is nefast voor heel wat leven in de zee, krijgen we mee. Dulse wijst de kinderen verder ook op de gevaren van plastic in de zee. Plastic die ze steeds meer terugvindt aan de kustlijn. 'Als al het leven in de zee sterft, dan gaan wij dood.' zo vat ze het samen, een boodschap die ze eerder ook al vertelde aan de volwassenen. Maar die willen niet luisteren… Naar het einde van WIER gingen we zelf aan de slag en maakten we in groepjes zeewierbrood met groene zeewier 'pasta pesto'. Lekker.

Een absolute publiekslieveling buiten bleek het hilarische (maar volgens ons ook wel stiekem gescripte) De Cuyper vs. De Cuyper ???? van Cie Pol & Freddy waarin twee broers, Jordaan De Cuyper en Sander De Cuyper al jonglerend een sportief duel met elkaar aangaan. Tussen de appartementsblokken van Linkeroever bleek deze wedstrijd waarbij de 5-plussers in twee kampen gedeeld werden, de fans van Jordaan (rood) en die van Sander (blauw) moeiteloos te scoren. Dat competitieve dat vonden de kids heerlijk terwijl de volwassenen dan weer konden genieten van de humor die het sportwereldje met onder andere zijn overdreven theatraliteit, heldendom, sponsoring, en lekker gekleurde verslaggeving, in zijn hemd zette. De winnaar kreeg een beker, de verliezer een grote cheque van 5.000 euro van een zekere Bart De Wever. Ge-wel-dig.

Eindigen deden we met het donkere Left ???1/2 van Eva De Baets, Silke De Bruyne, Laika en hetpaleis. Tijdens deze audiowandeling in openlucht voor 12-plussers waarbij de mosterd gehaald werd bij de film Loveless van Andrej Zvjagintsev, starten we op de speelplaats van een school. Daar horen we een jongetje tegen een achtergrond van spelende kinderen tegen zijn begeleider zeggen dat ie zich heel moe en boos voelt. Wat blijkt? Omar (Mokhallad Rasem) en Jessica (Lien De Graeve) zitten verwikkeld in een

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

vechtscheiding waarbij zij onder andere zijn rugzak met zijn werk, zijn nieuwe Apple in naar beneden smijt. "Ge hebt mijn werk kapot gemaakt. Mijn nieuwe Apple!" klinkt het waarop zij hem van antwoord dient: 'Hij hebt mijn leven kapot gemaakt." en met 'Hier hebt ge een nieuwe appel" een rood exemplaar naar beneden gooit.

Een makelaar is eerder het appartement komen schatten zodat het verkocht kan worden. Omar was er niet bij, zoals wel vaker bij gezinsafspraken. Hij heeft namelijk alles op zijn carrière gezet maar ook Jessica blijkt vaak tot laat in de avond nog naar klanten te gaan. Ze baat namelijk een nagelstudio uit. De twee zijn duidelijk vooral met zichzelf bezig, naast elkaar, en niet met hun zoon. Left geeft ouders mee dat een scheiding en verhuizen een serieuze impact kan hebben op een kind. Het gebrek aan een warme thuis, aan huiselijkheid ervaren dus. En zo komen we terug bij Over Night.

De jongen hoort namelijk de ruzies tussen zijn ouders waarin het onder andere klinkt: "We hadden nooit een relatie moeten beginnen dan was er nooit een kind geweest." Niet veel later gaat hun zoon al twee dagen niet meer naar school, en wordt ie door de school als vermist opgegeven aan de politie. Helemaal pijnlijk wordt het wanneer we Jessica met een heleboel ballonnen in de hand en Omar als een olifant uit zilverpapier op zoek zien gaan naar hun kind. Hoewel het een knap en dramatisch beeld oplevert, beseffen die twee kennelijk niet dat hun zoon ondertussen een tiener is die onder andere naar The Real Slim Shady van Eminem luistert op zijn smartphone, wat de scène dubbel zo pijnlijk maakt.

Hoewel Left een sterke voorstelling is, is de expositie van de personages, en vooral dan van het jongetje te kort, om je er emotioneel verbonden mee te voelen en zijn lot je te doen verontrusten. Daarnaast stelden we ook een continuïteitsfout vast. Omar stelt namelijk over het appartement: "Wanneer zou het in verkoop kunnen gaan?" waarop Jessica antwoordt dat dat weldra zal gebeuren hoewel er dan al een 'Te koop' bordje aan het balkon bevestigd is. Dat klopt niet.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.